Súd:	Okresný súd Rožňava
Spisová značka:	11C/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7819203649
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Dudič
ECLI:	ECLI:SK:OSRV:2023:7819203649.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., zastúpenej JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Čučmianska dlhá 7, 048 01 Rožňava, proti žalovaným 1) F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G. XXXX/XX, XXX XX H., zast. JUDr. Luciou Bakošovou, advokátkou so sídlom Čučmianska 1685/11, 048 01 Rožňava a 2) F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX H., zast. JUDr. Ladislavom Korfantom, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava, o ochranu osobnosti

r o z h o d o l :

I. Žalované 1) a 2) sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1.000,- Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovaným 1) a 2) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom zo dňa 06.12.2019 domáhala, aby súd uložil žalovaným povinnosť písomne sa jej ospravedlniť formou doporučeného listu, zároveň žiadala o priznanie nemajetkovej ujmy v sume 1.000,- Eur a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že v mesiaci máj 2019 došlo zo strany žalovaných k zásahu do jej osobnostných práv, a to tým spôsobom, že žalované o žalobkyni rozšírili nepravdivý údaj o údajnom intímnom pomere žalobkyne a J. K., čo vážne a natrvalo narušilo harmonické manželské spolužitie medzi žalobkyňou a jej manželom. Tento nepravdivý údaj vyplynul z rozhovoru medzi žalovanou v 1/ a p. K., ktorý bol v domácnosti žalovanej 1/ vykonávať nejaké montážne práce. Pán K. uviedol, že pozná žalobkyňu z minulosti, hovoril aj o intímnom vzťahu so žalobkyňou. Žalovaná 2/ tieto informácie povedala svojmu otcovi – F. B.. Uvedené skutočnosti boli predmetom trestného oznámenia žalobkyne, ktoré bolo podané dňa 06.06.2019 za prečin ohovárania, ktoré však bolo odmietnuté, z dôvodu nenaplnenia skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Rovnako tak bola zamietnutá sťažnosť voči tomuto uzneseniu o odmietnutí trestného stíhania ako nedôvodná. Aj z odôvodnenia uznesenia o zamietnutí sťažnosti vyplýva, že konaním žalovaných došlo k rozšíreniu nepravdivého údaja o údajnom intímnom vzťahu žalobkyne a p. K.. Zároveň bolo konštatované, že išlo o mylné interpretovanie jej rozhovoru s p. K., z ktorého vyvodila svoje presvedčenie o nevere poškodenej a povedala o nej svojej dcére – F. B. mladšej. Žalobkyňa so svojim manželom žije v manželskom vzťahu už dlhú dobu. Uvedenie takýchto nepravdivých údajov vážne narušilo jej manželské spolužitie a bolo spôsobilé vážne narušiť aj manželské spolužitie p. K., ktorý je taktiež ženatý už 18 rokov. Je pravdou, že žalobkyňa pozná p. K., spoznali sa asi pred 50 rokmi na miestnej zábave, ale ani v tom čase ani teraz neprejavila o neho záujem v ponímaní ako to prezentovali žalované. S p. K. sa žalobkyňa nestretáva, neudržuje s ním ani iný kontakt, nemá na neho ani telefonický kontakt. Manžel žalobkyne spochybňuje vernosť voči jeho osobe, práve po tvrdeniach žalovaných, ktoré s tým neprestávajú ani po podaní trestného oznámenia. Naďalej o nej šíria rôzne nepravdy a žalobkyni neostáva nič iné iba

sa obrátiť na súd, za účelom svojej ochrany. Následkom konania žalovaných sú každodenné hádky medzi žalobkyňou a jej manželom. Situácia v domácnosti žalobkyne je natoľko kritická, že z dôvodu rozšírenia týchto nepravdivých údajov zo strany žalovaných, manžel spochybnil aj otcovstvo k ich synovi F. B. mladšiemu, keď si objednal testy otcovstva, ktoré však následne vyvrátili pochybnosti manžela a otcovstvo k ich synovi bolo potvrdené. Žalobkyňa má vážne obavy o zdravie svojho syna, ktorý žije v ich spoločnej domácnosti a ktorý z dôvodu napätých vzťahov medzi žalobkyňou a jej manželom písal, že sa zabije, pretože chce aspoň jeden večer prežiť bez hádok. Otec so synom, ktorí spolu pracujú prestali úplne komunikovať, napriek tomu, že sú každý deň spolu. Žalobkyňa sa obrátila na žalované s výzvou o ospravedlnenie pred podaním žaloby, avšak na túto výzvu neobdržala žiadnu odpoveď. Žalobkyňa sa obáva, že žalované zámerne rozvracajú dlhoročný harmonický manželský vzťah. Žalované vážne poškodili žalobkyňu na jej cti, dôstojnosti a narušili jej súkromie. Žalobkyňa je vystavovaná každodennej psychickej záťaži a stresu z pretrvávajúceho rozvráteného rodinného života, ktoré zapríčinili žalované. Žalobkyňa nevie ďalej fungovať a napraviť stav neistoty, ktorým trpí pri každodennej komunikácii so svojim manželom, preto sa rozhodla aj vyhľadať odbornú pomoc - psychiatra, ktorý jej odporučil liečbu. Psychická záťaž sa už prejavila aj na jej fyzickom zdraví, žalobkyňa sa preto voči žalovaným domáha ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá jej konaním žalovaných bola spôsobená a to vo výške 1.000,- Eur, ktorú považuje za primeranú spôsobeným následkom. Ako dôkazy predložila uznesenie OR PZ v Rožňave ČVS: ORP-319/RV-2019 zo dňa 06.07.2019, sťažnosť proti uvedenému uzneseniu, uznesenie Okresnej prokuratúry v Rožňave č.k. 1Pn265/19/8808-3 zo dňa 19.8.2019, lekársku správu L. M. F. zo dňa 03.12.2019 a výzvu na odstránenie následkov neoprávnených zásahov do osobnostných práv zo dňa 05.11.2019

2. Žalovaná 2/ vo svojom vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že tvrdenia žalobkyne nie sú pravdivé. Žalobkyňa zavádza súd mylnými tvrdeniami. Chce sa len obohatiť v jej zlej finančnej situácii, pretože má dlhy a exekúcie. K v žalobe tvrdením okolnostiam uviedla, že jej matka sa nachádzala vo svojom byte kde boli u nej odpísať plyn p. K. s dvoma kolegami. Ten jej rozprával o nevere žalobkyne. Vedeli by to dosvedčiť tí dvaja kolegovia, avšak ich mená nepozná. Keď opravári odišli matka jej zavolala čo sa dopočula od p. K. a nech to nehovorí nikomu. Ona však zavolala svojmu otcovi so slovami, že ona sama tomu neverí, ale nech otec vie, čo o jeho manželke rozpráva p. K.. Nehovorila to nikomu inému. Malo to ostať v ich rodine. Otec osobne navštívil p. K., ktorý sa mu k tomu priznal, ale že vraj to tak nemyslel. Chce vyvrátiť tvrdenia žalobkyne, že má doma peklo od svojho manžela, že na ňu neustále kričí a hádajú sa. Kto má doma také peklo ako opisuje žalobkyňa, nechodí pravidelne do zahraničia na wellness pobyty. Rovnako nie sú pravdivé tvrdenia žalobkyne o jej synovi. Jej syn došiel do domácnosti žalovaných o šiestej ráno so slovami, že má žalovanú 2/ rád ako svoju sestru. Žalobkyňa robí doma neustále cirkus so synom aj otcom, a preto chcel ostať u nich. Otca telefonicky informovala, že jeho syn sa nachádza u nich. Otec si ho neskôr vyzdvihol osobne. Žalobkyňa už od detstva útočí na jej osobu, ako macocha ju evidentne nemala nikdy rada. S otcom sa stretáva pravidelne. S nevlastným bratom občas, majú sa radi. Žalobkyňa dala párkrát zablokovať otcovi mobil, aby sa jej nevedel dovolať. Keď jej otec volal kričala do telefónu, že je malá kurva, kurva otcova. Vypisovala jej aj na sociálnej sieti výhražné správy, že ju zabije a že jej budeme platiť. Žalobkyňa ju tiež pred pár rokmi na námestí v Rožňave napadla, chytila ju pod krk, hodila do výkladu. Napadla ju aj druhýkrát dňa 02.10.2019 pred Mäsiarstvom Kún, kde jej vykrútila obe ruky a dala 6 faciek otvorenou dlaňou na oblasť tváre a hlavy, čím jej spôsobila ujmu na zdraví. Podala na ňu aj trestné oznámenie, na výsledok šetrenia čaká. Navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že je pravdou, že u nej bol p. K. a jeho dvaja kolegovia odpísať plyn. Vtedy jej rozprával o nevere žalobkyne, počuli to aj jeho dvaja kolegovia. Ich mená však nepozná, takže to nevie ani dokázať. Uvedenú informáciu povedala iba svojej dcére s tými istými slovami ako jej to povedal p. K., ani o slovo menej ani viac. Dcéra to povedala len otcovi iba zo zaujímavosti. Po podaní trestného oznámenia A. B. ku nej vtrhol do bytu p. K., vyhrážal sa jej, že načo to povedala dcére a že sa o tom dozvedel aj jej bývalý manžel – F. B. a p. K. má teraz z toho problém. Ona mu povedala vtedy len toľko, že dcére povedala len toľko čo jej on sám povedal. Navrhla žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

4. Na vyjadrenie žalovaných žalobkyňa uviedla, že zotrváva na svojom žalobnom návrhu v celom rozsahu. Žalované fakticky uznávajú vo svojich tvrdeniach, že sa konania, ktoré je v žalobnom návrhu popísané, dopustili, čím potvrdili dôvodnosť žaloby. S vyjadreniami žalovaných nesúhlasí, má za to, že

žalovaná 2/ úmyselne k informácii od žalovanej 1/, ktorá sa nezakladala na pravde, dokonca pridala vlastné verzie príbehu.

5. Žalované 1/ a 2/ vo svojom ďalšom písomnom vyjadrení uviedli, že tvrdenia žalobkyne sa nezakladajú na pravde. Potvrdila, že p. K. bol u nej v byte, povedal jej túto informáciu o nevere žalobkyne. Dosvedčiť to vie p. E., ktorý sa nachádzal vtedy v byte. Pán K. sa priznal aj manželovi žalobkyne, že tie veci povedal. Je to aj v policajnom spise. Žalobkyňa by preto mala pýtať finančnú ujmu od p. K. a nie od nich a mohla by už dať konečne pokoj.

6. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 11C/33/2019-209 zo dňa 03.09.2021 zaviazal žalované 1/ a 2/ k povinnosti písomne sa ospravedlniť žalobkyni za neoprávnené zásahy do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti listom v znení: "Vážená pani A. B. vyhlasujeme, že sme o Vás šírili informáciu, ktorej pravdivosť sme nemali preukázanú, o tom, že ste mali intímny pomer s pánom J. K.. Týmto sa Vám za toto tvrdenie ospravedlňujeme, nakoľko rozširovaním tohto tvrdenia sme neoprávnene zasiahli do Vášho práva na ochranu osobnosti a znížili Vašu vážnosť a dôstojnosť." (I.), v prevyšujúcej časti žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy zamietol (II.), žalobkyni priznal voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (III.) a vo vzťahu žalobkyne a žalovanej 2/ náhradu trov konania nepriznal (IV.). Proti rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu jeho výrokov II., III. a IV.

7. Odvolací súd uznesením, č. k. 5Co/79/2022-286 zo dňa 12.4.2023 zrušil rozsudok vo výrokoch II., III a IV a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že v prejednávanom prípade súd prvej inštancie svoj zamietavý výrok ohľadne uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nesprávne zúžil na závere o nepreukázaní, že na strane žalobkyne bola v značnej miere znížená dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, hoci 1/ výpočet dôvodov na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je iba demonštratívny a 2/ postačuje okolnosť zníženia dôstojnosti fyzickej osoby aj mimo spoločnosti. Súd svoje rozhodnutie v napadnutom rozsahu tak zaťažil nesprávnym právnym posúdením, na základe čoho odvolací súd napadnutý rozsudok v zamietavom výroku II. a výrokoch III. a IV. ako závislých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ďalej konštatoval, že úlohou súdu bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého výpočet dôvodov odôvodňujúcich priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je iba demonštratívny, predpokladom priznania peňažného zadosťučinenia je najmä situácia, ak zásah do osobnosti bol takej povahy, intenzity alebo takého tvrdenia, že v jeho dôsledku došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby (človeka), keď je irelevantné, či k zníženiu dôstojnosti došlo v spoločnosti alebo inde, podstatné je, že išlo o taký zásah, ktorý (pri objektívnom vnímaní) podstatne znížil dôstojnosť dotknutej osoby a zásah do tzv. intímnej sféry súkromného života jednotlivca je zásahom do samotnej podstaty ľudskosti a ľudskej dôstojnosti, ktorý je nevyhnutné vnímať ako zásah veľmi závažný.

8. Súd rozhodnutie odvolacieho súdu doručil obom sporovým stranám.

9. Žalobkyňa sa na písomnú výzvu súdu nevyjadrila, s poukazom na závery odvolacieho súdu a potrebu opätovného predbežného posúdenia súdom.

10. Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení zo dňa 19.9.2023 uviedla, že nesúhlasí s priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazmi žalobkyni v peniazoch. Žalobkyni sa písomne ospravedlnila, nemala v úmysle škodiť žalobkyni, sprostredkoval len informácie od pána K., ktorý bol zdrojom týchto mylných informácií. Má za to, že ospravedlnenie je postačujúce a dostatočne nahradilo žalobkyni jej ujmu. Neuvedomovala si dôsledky svojho tvrdenia, keďže to povedala len dcére. Od neoprávnených zásahov voči žalobkyni už upustila, mrzí ju vzniknutá situácia. Má za to, že intenzita a závažnosť vzniknutej ujmy nebola takého rozsahu a charakteru, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. V spore nebolo preukázané, že sa jednalo o podstatné zníženie dôstojnosti žalobkyne alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa naďalej žije so svojim manželom, nerozvedli sa, nič nenaznačuje, že by žalobkyňa utrpela vážnu psychickú traumu. Išlo výlučne o subjektívne pocity žalobkyne a jej rodiny. Lekárske správy žalobkyne považuje za nedostatočné, nepreukazujú vznik psychických problémov žalobkyne v dôsledku konania žalovaných. Nesúhlasí s finančným zadosťučinením aj vzhľadom k svojej nepriaznivej majetkovej situácii, kedy nie je v jej schopnostiach uhradiť peňažnú satisfakciu a ani trovy konania. Poukázala na ustanovenie § 257

CSP, pričom jej jediným príjmom je starobný dôchodok, z ktorého sa jej vykonávajú exekučné zrážky. Po zrážkach jej príjem predstavuje sumu 554,93 Eur o čom predložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 06.07.2023 a oznámenie Sociálnej poisťovne o vykonávaní zrážok z dôchodku zo dňa 13.4.2023. Má tiež dlh voči spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. vo výške 1.995,17 Eur o čom predložila potvrdenie o výške dlhu zo dňa 18.5.2023. Jej zdravotný stav je tiež zlý, ťažko zvláda celý spor, lieči sa na psychiatrii, trpí ťažkými depresiami, užíva lieky. Svoj zdravotný stav preukazovala prepúšťacou správou zo dňa 28.2.2022. Vzhľadom na nízku závažnosť zásahu do práv žalobkyne žiadala žalobu v časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietnuť a nepriznať žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

11. Žalovaná 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 12.9.2023 zotrvala na skorších tvrdeniach, poukázala na svoje zlé sociálne a majetkové pomery. Nemá žiaden príjem, poberá prídavky na dieťa v sume 60,- Eur mesačne o čom predložila potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 06.09.2023, podľa ktorých poberá prídavok na dieťa v sume 60,- Eur mesačne, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi a v období od 1.7.2020 do 31.7.2023 poberala rodičovský príspevok. Výdavky má v súvislosti s predškolskou dochádzkou mal. syna mesačne na stravu 60,- Eur a 25,- Eur poplatok. Má tiež vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére v sume 31,- Eur mesačne. Spláca úver v N. O. mesačne 32,- Eur o čom predložila zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.06.2015 a zo dňa 29.01.2021. Z týchto dôvodov jej bola priznaná aj bezplatná právna pomoc v tomto spore o čom predložila rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci zo dňa 07.04.2020. Po podaní žaloby sa chcela žalobkyni ospravedlniť, nechcela aby sa pokračovalo v spore. O trovách konania navrhla rozhodnúť aplikáciou ustanovenia § 257 CSP s poukazom na jej osobné a majetkové pomery. uviedla, že v predmetnej veci nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Žalovaná trvá na tom, že právny nárok žalobcu je nedôvodný a žalobu je potrené zamietnuť.

12. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so žalobou, s predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov F. B. B. a A. P. O., písomnými vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe. Uviedla, že konaním zo strany žalovaných boli splnené podmienky nevyhnutné na to, aby súd rozhodol o tom, že bolo do osobnostných práv žalobkyne zasiahnuté a zároveň rozhodol v zmysle žalobného petitu. Podľa návrhu nie je dostačujúce písomné ospravedlnenie, a to vzhľadom na to, že útoky zo strany žalovaných 1/ a 2/ trvajú, ako aj pokračujú v iných konštrukciách a zároveň aj na to, že ich prejav bol natoľko spôsobilý znevážiť osobnosť žalobkyne, že to malo za následok vážny rozpad jej rodinných vzťahov, ale aj vzťahov vo verejnom živote, keďže určitým spôsobom sa tie zásahy do jej cti rozoberali aj verejne, aj v konaniach, ktoré súdu preukazovali. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že tridsať rokov s manželom žili šťastne. Zoznámili sa tri roky po rozvode s jeho ženou – žalovanou 1/. Po tridsiatich rokoch, keď sa im začalo celkom dariť, nastali problémy, kde niekedy v mesiaci marec alebo apríl 2019 ju manžel viezol z práce domov. Zastavil auto a spýtal sa, či má intímny vzťah s niekým iným, konkrétne s p. K.. Odpovedala mu, že nie, poznali sa ešte keď boli mladí. Mali nejakých 16- 17 rokov. Na to bolo asi tri dni ticho. Potom manžel povedal, že túto informáciu mu podala neznáma osoba, neskôr vysvitlo, že to bola jeho dcéra z prvého manželstva. Takisto žalobkyni vyčítal, že za ňou p. K. chodil počas jeho trojtýždňového pobytu v nemocnici. Popisoval detaily domu, ktorý nikto nemohol poznať okrem nej s manželom, takisto aj žalovanej 2/, ktorá niekedy prespávala v dome. Tento stav mal aj nepriaznivý vplyv na ich syna, ktorý už tieto veci nemohol počúvať, preto bol nútený si kúpiť byt v Rožňave. Všetky tieto veci natárala dcéra jej manžela z prvého manželstva, preto sa obrátila na súd s touto žalobou, aby dala veci do poriadku. Manžel tiež požiadal o vykonanie testu DNA, ktorý by preukazoval otcovstvo k nášmu synovi. Test vyšiel tak, že je otcom nášho syna na 99,99%. Aj táto skutočnosť vplývala zle na psychiku ich syna. Žalovaná 1/ dodržala právoplatné rozhodnutie v rozsahu výroku I. a písomne sa ospravedlnila, ale žalovaná 2/ do dnešného dňa nie. Predložila prepúšťaciu správu zo dňa 01.08.2023. Na predložené fotografie žalovanou 2/ uviedla, že tieto fotografie sú z leta 2023, je to oslava narodenín vnuka, ktorý mal 1 rok a pri tejto príležitosti varili guľáš. K návrhu žalovaných na nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa uviedla, že u žalovanej 1/ nie je možné dôvodiť majetkovými pomermi. Jej príjem je cez 700,- Eur. Jej prípadné pôžičky či iné súkromno – právne záväzky nemôžu byť na ujmu práv žalobkyne. Z predloženej lekárskej správy je zrejmé, že mohli nastať aj nadužívaním alkoholických nápojov zo strany žalovanej 1/. U žalovanej 2/ poukázala na to, že ide 40 ročnú osobu v produktívnom veku, ktorá je dlhodobo nezamestnaná a to aj napriek tomu, že je vyučená v odbore kuchár – čašník a v súčasnosti pri takejto pracovnej pozícii na trhu práce dopyt prevyšuje ponuku. Poukázala na to, že

takéto okolnosti nie je možné u nej posúdiť aj z toho dôvodu, že do dnešného dňa napriek tomu, že došlo k právoplatnému výroku I. rozsudku 11C/33/2019 zo dňa 03.09.2021 napriek tomu sa žalovaná 2/ žalobkyni neospravedlnila v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu. Žiadala, aby súd v celom rozsahu vyhovel žalobe a zaviazal žalované na náhradu trov konania v celom rozsahu.
14. Žalovaná v 1/ vo svojej výpovedi uviedla, že p. K. s ďalšími prišiel vymeniť vodomer a keď už to bolo hotové, tak ostatní išli von a on bol v predizbe. Tam mala priateľa, ktorý bol v izbe, on to nevidel. Vtedy p. K. začal, že či pozná A. B., či sú rodina. Odpovedala, že ju pozná, ale rodina nie sú, že bývalý manžel je teraz jej manžel. Potom p. K. rozprával, že nie raz, často sa s A. B. stretávali, že mali intímny styk. Nevie, či to bola pravda, či nie. Povedal, že tu má telefón, že nech zavolá A. a nech s ňou rozpráva. Povedala to dcére, že čo rozprával, ale nevedela, že ona to povie otcovi. Pán K. povedal, že veľmi dobre žalobkyňu pozná, že nie raz mali intímny styk spolu, že aj teraz má telefónne číslo na ňu, že môže zavolať a nech rozpráva s ňou. Raz p. K. prišiel, keď dostali na políciu papiere, vtedy povedal zase že ho udali, tak otvorila dvere, on išiel hneď do izby, tam mala priateľa J. E. a začal sa vyhrážať, že čo rozprávala, prečo to povedala a komu to povedala. Povedala, že iba dcére. Potom zatvorila dvere. Hneď ako jej to povedal p. K., tak zavolala dcére a povedala jej doslova čo od neho počula. Nevedela, že dcéra to povie otcovi. Nikomu inému to nepovedala. Nevie, či tvrdenie p. K. je pravdivé ani ju to nezaujíma. Doslova povedal, že nie raz pojebal Elzu. Žalovaná 1/ je poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku v sume 199,- Eur, o čom predložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 28.11.2019. Nesúhlasila s priznaním peňažnej satisfakcie, keďže tá má byť len výnimočného charakteru. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, čo sa týka predkladania závažnosti tejto ujmy. Predložila fotografie z leta 2023 na ktorých je žalobkyňa so svojou rodinou, so svojim manželom, so synom a s inými rodinnými príslušníkmi na ktorých je zreteľné, že sa cítia dobre, zabávajú sa, varia guľáš, hodujú a nič nenaznačuje tomu, že by došlo k nejakému rozvratu v rodine. Preto je závažnosť nanajvýš sporná a taktiež aj uloženie peňažnej satisfakcie. Lekárske správy žalobkyne nepostačujú na stanovenie toho, že závažnosť zásahu do osobnostných práv žalobkyne bola v značnej miere. Morálna satisfakcia je postačujúca v podobe ospravedlnenia.
15. Žalovaná 2/ vo svojej výpovedi uviedla, že jej zavolala mama, že sa dopočula od p. K., že súloží so žalobkyňou. Túto informáciu následne podala otcovi. Nevedela, či je to pravda. Otec povedal, že si to zistí. Nechcela nič, nikomu zle. Povedala to iba otcovi. Matka jej vyslovene povedala, že p. K. jej povedal, že súloží so žalobkyňou. Nikomu inému túto informáciu nepovedala. Matka jej neprikázala, aby to povedala otcovi. Informáciu o nevere sa dozvedela niekedy v apríli, v máji pred troma rokmi, kedy zavolala otcovi a ten prišiel osobne za ňou a vtedy mu túto informáciu podala. Bolo to asi po troch dňoch. Mama jej povedala, že to otcovi nemá hovoriť, lebo to možno nie je pravda. Nech si to otec pozisťuje, či to je pravda. Nemá vedomosť o tom, že by matka tieto informácie sprostredkovala tretím osobám. Má vedomosť o tom, že žalobkyňa s manželom chodia spoločne na dovolenky do Maďarska. Minulý alebo pred dvoma rokmi boli na dovolenke od Vianoc do Silvestra. Otec jej o tom ukázal fotky. S otcom má dobrý vzťah. Dáva jej aj finančné prostriedky. Aj s nevlastným bratom má dobrý vzťah. Jej jediný príjem je rodičovský príspevok vo výške 270,- Eur. Má dve pôžičky. Jednu vo VÚB banke so zostatkom 2.500,- Eur a jednu v Poštovej banke so zostatkom 2.500,- Eur, pričom mesačné splátky sú 120,- Eur a 32,- Eur. Jej manžel nepracuje. Je evidovaný na úrade práce. Na výzvu žalobkyne, aby sa jej ospravedlnila nereagovala, nakoľko sa jej nechcela ospravedlniť. Nesúhlasila s tým, aby bola zaviazaná na finančnú satisfakciu. Poukázala na všetky okolnosti daného prípadu, na dôkazy a takisto na výnimočné okolnosti, dôvody osobitného zreteľa. Nesúhlasila s priznaním náhrady trov konania, vzhľadom na veľmi zlé sociálne pomery, ktoré dokumentovala.
16. Svedok F. B. vo svojej výpovedi uviedol, že počas práce mu zavolala dcéra, že vie, že jeho terajšia manželka má pomer do dnešného dňa s jedným chlapom. Povedali mu to pred dvoma rokmi na narodeniny. Behom mesiaca schudol 10 kíl, lebo to nezniesol, lebo u neho je na prvom mieste rodina. Má veľmi slušne vychovaného chlapca. Potom ako sa so žalovanou 1/ rozviedli pred 35 rokmi sa dohodli, že jeden druhému dajú pokoj. Veľmi ho s tým urazili. Nezvládal to psychicky. Od minulého roka je ambulantne liečený na psychiatrickej liečbe v nemocnici, berie lieky. Nechodí do spoločnosti. Minulý rok si prichystal lano, že sa obesí. Stretol sa so žalovanými v krčme, hovoril, že ho zruinovali. Jeho manželstvo je na rozpad. Postavil dom aj s prvou manželkou v Krásnej Hôrke a s druhou manželkou v Krásnohorskej Dlhej Lúke. Je stavbár, ZŤP, ale ťažko robí. Strechy robí roky. Budúci rok ide do dôchodku a bude pokračovať a ďalej žiť na živnosti, aby sa uživili a mali sa lepšie trošku. Kým sa nedopočuli o tejto správe chodil s manželkou ročne 7-9 krát na výlety. Všetko im klapalo. Boli nejaké problémy, ale teraz je to katastrofa. Teraz je to neznesiteľné. Dcéra mu povedala, že vie, že jeho žena s kým trtká celý život počas manželstva. Povedala, že má dotyčného chlapa a že ho podvádza celý život, že počas 30 rokov si to rozdávajú kedy je na to príležitosť a čas. Nevie odkiaľ jeho dcéra túto informáciu mala, myslí si, že

od svojej matky. Potom kontaktoval aj žalovanú 1/ a ona mu povedala, že ten opravár vymieňal u nej vodomer a potom sa dali do reči. Rozprávali všelijaké reči o jeho manželke. V krčme mu povedala, že ten pán sa vychvaľoval, že sa poznajú a že musia sa poznať, lebo to je vedľajšia dedina. Vychvaľoval sa, že ju pozná, že majú pomer. Dcéra povedala aj presné dátumy, že kedy. Zo smenovky zistil, že je to pravda. Neskôr s touto skutočnosťou konfrontoval aj p. K., ktorý povedal, že sa rozprávali ale nie tak to povedal. Žalovaná 1/ to musela trochu prekrútiť, lebo on nechce veriť, že by jeho manželka mala niečo s p. K.. Potom ako sa dozvedel tieto informácie jeho manželstvo bolo katastrofálne. Hádali sa s manželkou veľmi často. Nemajú už spolu ani intímny pomer. Nevedia sa odvtedy zniesť, dostal sa aj na psychiatriu. Syna má veľmi rád, lebo aj spolu robia už asi 8 rokov. Dal si urobiť aj test DNA, nakoľko mal pochybnosti, či jeho syn jeho naozaj jeho. Príčinou bolo najmä to, že sa dozvedel o nevere svojej manželky, tvrdenej nevere svojej manželky, s tým, že si pozrel fotku syna a určitú podobnosť s p. K. tam videl. So synom sa už aj pred tým rok dozadu bavili o tom, že by si takýto test dali urobiť, nakoľko v práci dochádzalo k nejakým menším nezhodám, kedy syn nerozumel niektorým veciam a mal pocit, že ani nie je jeho syn. Ďalej uviedol, že o údajnej nevere nevedia v jeho práci, nakoľko nemá kolegov a on tieto informácie ututlal, rovnako o tom nevedia ani ľudia v dedine. Myslí si však, že žalované túto informáciu povedali aj tretím osobám, len on o tom nevie. Nevedel uviesť žiadnu tretiu osobu, ktorá by o tomto mala vedomosť, nestaral sa ani o to.

17. Svedkyňa A. P. O. vo svoje výpovedi uviedla, že je dlhoročnou priateľkou žalobkyne, pracovali spolu. Vedela o probléme v ich manželstve, povedali jej to obaja, tak žalobkyňa ako aj jej manžel. Neverila tomu. Nemôže totiž veriť rečiam od tretích osôb. Situácia u nich v rodine je vážna. Syn uteká z domu, nakoľko sa stále hádajú. Ona by s takým mužom ani 10 minút nežila, ktorý by týmto rečiam veril. Manželstvo žalobkyne bolo dobré. Bola dokonca aj na ich svadbe. Nikdy nepociťovala, že by mali nejaký problém, až do tejto doby. O probléme sa dozvedela asi pred dvoma rokmi, najskôr od žalobkyne, neskôr aj od jej manžela. Bolo to posledný rok pred dôchodkom. Hovorila mu, že to nemôže byť pravda, ale on bol presvedčený, že to pravda je. Neskôr sa dozvedela, že túto informáciu majú od bývalej manželky a dcéry. Žalobkyňa jej hovorila, že majú problémy v dome, že sa hádajú. Obsah hádok nepozná, vie len, že manžel jej stále vyčíta tú neveru a takým spôsobom ju akože týra. Rovnako bola nervózna z toho aj v práci. Žalobkyňa jej povedala, že keď sa u nich doma hádali, tak syn odišiel z domu, často sa nevrátil ani v noci, nevedeli kde spal. Teraz mu už ale kúpili byt v Rožňave. O údajnej nevere žalobkyne vie jej rodina, nakoľko žijú v spoločnej domácnosti, vedia aj to, že dnes išla na súd. Vedia to aj ich rodinní známi – rodina Dudášovcov, s ktorými chodia spolu na chaty. Ďalej uviedla, že vzťahy medzi ich rodinou, rodinou D. a žalobkyňou sa nijako nezmenili. Jedine na manžela žalobkyne má ťažké srdce. Nepáči sa jej jeho správanie k žalobkyni.

18. Z čestného prehlásenia F. B., nar. XX.XX.XXXX – syna žalobkyne zo dňa 30.05.2021 vyplýva, že odkedy jeho mamu obvinili z údajnej nevery sú v ich rodine na dennom poriadku hádky medzi jeho rodičmi. K týmto hádkam dochádza v takej miere, že sa musel z domu odsťahovať. Dovtedy žili jeho rodičia v harmonickom manželstve a žalované permanentne pracujú na tom, aby rozbili manželstvo jeho rodičov. Žalované sú na tom materiálne zle, dlhodobo nepracujú a týmto spôsobom chcú získať od jeho otca peniaze. Dennodenne mu vyvolávajú, posielajú smsky a pýtajú peniaze.

19. Z uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru v Rožňave č. k. ČVS: ORP-319/RV-RV-2019 zo dňa 6.7.2019 vyplýva, že trestné oznámenie A. B. vo veci podozrenia z prečinu ohovárania bolo odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, ani postup podľa § 197 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku s odôvodnením, že konanie podozrivej F. B. a jej dcéry F. B., nie je možné posudzovať ako prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nebolo preukázané ich úmyselné konanie v danej veci. Neboli teda naplnené všetky povinné znaky skutkovej podstaty trestného činu, a to z dôvodu absencie subjektívnej stránky. Keďže subjektívna stránka uvedeného trestného činu neobsahuje zákonom vyžadované znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, nie je tento skutok trestným činom, práva poškodeného vyplývajúcemu z prepisu súkromného práva, tým ale nie sú dotknuté a môže si ich uplatniť v občianskom súdnom konaní.

20. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. 1Pn265/19/8808-3 zo dňa 19.08.2019 vyplýva, že vo veci oznámenia za prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona bola sťažnosť oznamovateľky A. B. zamietnutá ako nedôvodná s odôvodnením, že podozrivá F. B. staršia, nemohla o nepravdivosti uvedeného údaja vedieť, keďže ten bol výsledkom jej mylnej interpretácie rozhovoru s p. K.. Uvedenému záveru zodpovedá aj to, že poškodená je manželkou jej bývalého manžela a údajná nevera zapadala do predstáv podozrivej o poškodenej ako osobe, ktorá jej manžela zobrala, rozvrátila rodinu, čo mohla mať aj vplyv pri nesprávnej interpretácii rozhovoru s p. K.. Je vylúčené, aby F. B. mladšia vedela o nepravdivosti informácie o údajnej nevere poškodenej, ktorá jej bola zverená jej matkou

Alžbetou Szentadrásiovou staršou. Keďže táto nebola svedkom rozhovoru medzi jej matkou a p. K. a pri oznámení tejto skutočnosti svojmu otcovi len interpretovala rozhovor s matkou. V súlade s uvedenými skutkovými závermi možno preto konštatovať, že nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu, keďže podozrivé nemali vedomosť o nepravdivosti tvrdení o nevere poškodenej.
21. Z lekárskej správy Psychiatrickej ambulancie L. M. F. zo dňa 03.12.2019 vyplýva, že u žalobkyni bola diagnostikovaná iná jednotlivá afektívna porucha, adaptačné poruchy, neorganická nespavosť. Bola jej nariadená farmakologická liečba.
22. Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 06.09.2023 vyplýva, že žalovaná 2/ bola do mesiaca september 2023 poberateľkou prídavku na dieťa v sume 60,- Eur mesačne, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, a v období od 1.7.2020 do 31.7.2023 bola poberateľkou rodičovského príspevku.
23. Z rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 07.04.2020 vyplýva, že žalovanej 2/ bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu stavu materiálnej núdze.
24. Z oznámenia spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 18.05.2023 vyplýva, že voči žalovanej 1/ spoločnosť eviduje pohľadávku vo výške 1.995,17 Eur.
25. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 06.07.2023 a oznámenia o vykonávaní zrážok z dôchodku zo dňa 13.04.2023 vyplýva, že žalovaná 1/ je poberateľkou starobného dôchodku v sume 739,20 Eur. Po odpočítaní zrážok je suma dôchodku 554,93 Eur.
26. Z prepúšťacej správy L. Q. D. zo dňa 28.02.2022 vyplýva, že žalovaná 1/ bola v období od 02.02.2022 do 28.02.2022 hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení NsP Rožňava s epizódou ťažkej depresie s psychotickými príznakmi. Diagnostikovaná tiež porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu. Dňa 28.02.2022 prepustená do starostlivosti ambulantného psychiatra. Liečená na psychiatrii je od 01/97 kedy bola prijatá pre rozvoj delirantného stavu pri odňatí alkoholu. Zistená závislosť na alkohole. Opakované liečená aj ústavnou formou v PL Plešivec.
27. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2111845173 zo dňa 29.01.2021 vyplýva, že žalovanej 2/ bol poskytnutý spotrebiteľský úver na refinancovanie vo výške 2.302,53 Eur s počtom mesačných splátok 96, výška splátky 31,95 Eur, ktorý bol vo výške 2.286,16 Eur použitý na splatenie záväzku v Poštovej banke, a.s.
28. Z prepúšťacej správy L. H. L. zo dňa 1.8.2023 bolo zistené, že žalobkyňa bola od 27.07.2023 do 01.08.2023 hospitalizovaná v Nemocnici Rožňava, neskôr Východoslovenský ústav srdcových chorôb v Košiciach pre problémy so srdcom. Pacientka je sledovaná kardiológom pre paroxyzmalnú fibriláciu predsiení, arter. hypertenziu. Po prepustení do ambulantnej starostlivosti odporúčaná diéta a medikamentózna liečba.
29. Súd nevykonal dôkazy navrhované stranami sporu a to výsluch svedka J. K. z dôvodu nehospodárnosti konania. Výpoveďou žalovanej 1/ bolo preukázané, že p. K. jej zveril informáciu, ktorá by mohla byť zásahom do osobnostných práv žalobkyne a aj v prípade, že by to tak nebolo, resp. by išlo o nepravdivú informáciu, žalovaná 1/ nijako nerozporovala, že informáciu o intímnom styku p. K. a žalobkyne nepodala ďalej dcére resp. manželovi žalobkyne. Túto skutočnosť súd považuje za nespornú a výsluchom svedka by sa mohla osvedčiť len pravdivosť resp. nepravdivosť tvrdení žalovanej 1/ o intímnom styku svedka a žalobkyne. Rovnako tak súd nevykonal výsluch svedka J. E. na návrh žalovanej 1/ a 2/ z rovnakých dôvodov. Výsluch svedka F. B., syna žalobkyne, súd tiež nepovažoval za nutné vykonať a to z dôvodu hospodárnosti konania, pričom jeho písomné vyhlásenie je súčasťou súdneho spisu, k situácii v rodine žalobkyne sa už vyjadril svedok F. B. B., manžel žalobkyne, a tieto skutočnosti považuje súd za nesporné.

30. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.
31. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a

rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.
32. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

33. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (šalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

34. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

35. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti , má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

36. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti , za ktorých k porušeniu práva došlo.

37. Predmetom ochrany osobnosti podľa ustanovenia § 11 OZ sú rýdzo osobné práva, ktoré prináležia každej fyzickej osobe. Každá osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Každý zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý má za následok vznik nemajetkovej ujmy spočívajúci v porušení, resp. už ohrození osobnosti dotknutej fyzickej osoby, je spojený pre pôvodcu zásahu s nepriaznivými priamymi následkami vo forme zvláštnych občianskoprávnych sankcií podľa ustanovenia § 13 OZ, a to upustenie od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov takýchto zásahov a primerané zadosťučinenie. Primerané zadosťučinenie, ktoré sa priznáva postihnutej osobe na zmiernenie nepriaznivých následkov neoprávneného zásahu, t. j. nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnosti fyzickej osoby, môže byť buď morálnym plnením alebo peňažným plnením. Podmienkou pre priznanie zadosťučinenia v peniazoch (tzv. materiálna satisfakcia) je existencia okolností dokladujúcich, že v konkrétnom prípade je morálne zadosťučinenie nepostačujúce z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na postavenie žalobcu v rodine a spoločnosti.
38. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 OZ a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanovením § 11 OZ. Neoprávneným zásahom môžu byť aj pravdivé tvrdenia, ktoré sa dotýkajú intímnej sféry života občana, pretože tie sú tiež chránené ustanovením §11 OZ. Právo na ochranu osobnosti /tzv. osobnostné právo/ prináleží každej fyzickej osobe. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti je v § 11 OZ uvedený len príkladmo. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následku, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Konanie žalovaných súd považoval za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne spôsobilý privodiť jej ujmu osobnosti človeka. Žalobkyňa tak ako každý človek má s poukazom na § 11 OZ právo na ochranu svojej osobnosti, svojho súkromia, pričom právo na ochranu súkromia zahŕňa široký rozsah života človeka - právo na ochranu intímneho života, citového života, priateľských vzťahov, rodinných vzťahov a podobne, do ktorého jej žalované zasiahli svojim konaním. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala, aby sa jej žalované písomne ospravedlnili formou listu za neoprávnené zásahy do jej občianskej cti a dôstojnosti nepravdivým obvinením a rozširovaním lživých informácií o údajnej nevere. V tejto časti súd návrh žalobkyne považoval za dôvodný a vyhovel mu v plnom rozsahu, pretože v konaní bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že žalované sprostredkovali ďalej informáciu o tvrdenej nevere žalobkyne, že tá má nemanželský pomer s p. K.. Žalovaná 1/ rade túto skutočnosť nijako nepoprela, potvrdila, že sa o tom dozvedela z rozhovoru s p. K.. Rovnako túto skutočnosť nepoprela ani žalovaná 2/, ktorej to povedala jej matka – žalovaná 1/ a ktorá to ďalej povedal svojmu otcovi – manželovi žalobkyne. Súd neskúmal pravdivosť tohto tvrdenia, za tým účelom ani nevykonal niektoré z navrhovaných dôkazov. Pre posúdenie, či toto tvrdenie mohlo spôsobiť zásah do osobnostných práv žalobkyne nie je podstatné, či

bolo pravdivé alebo nepravdivé. Pravdivé aj nepravdivé tvrdenie môže spôsobiť zásah do osobnostných práv fyzickej osoby. Toto tvrdenie spôsobilo narušenie manželského a rodinného života žalobkyne tak, ako to vyplýva z výpovede žalobkyne, jej manžela, čestného prehlásenia ich syna ale aj svedkyne A. P. O.. V rámci rodiny bola znížená vážnosť a dôstojnosť žalobkyne, existovali u nej ale aj u jej manžela pochybnosti o pravdivosti slov žalovaných, z toho dôvodu sa objavovali v rodine žalobkyne hádky a nervozita, čo do určitej miery malo za následok aj opustenie spoločnej domácnosti jej synom a ochladenie vzťahu žalobkyne s jej manželom. Na druhej strane súd teda mal vykonanými dôkazmi – výpoveďami svedkov a žalobkyne preukázané, že bola znížená dôstojnosť žalobkyne v značnej miere resp. jej vážnosť v spoločnosti. Svedok F. B. st. uviedol, že o údajnej nevere nikto nerozprával ani v dedine, v práci kolegov nemal, do spoločnosti nechodil. Ani z výpovede svedkyne P. O. nevyplýva existencia zníženia vážnosti žalobkyne v spoločnosti. Svedkyňa naopak potvrdila, že ich priateľské vzťahy ostali zachované, nemalo to žiaden vplyv na ich spoločenský život. Naďalej sa stretávajú rovnako tak s ďalšou rodinou D., ktorí o tejto skutočnosti vedia. K naštrbeniu vzťahov došlo podľa nej len vo vzťahu k manželovi žalobkyne, ktorému vyčíta stále pochybnosti o nevere svojej manželky. Súd teda mal preukázané, že zo strany žalovaných došlo k takému porušeniu osobnostných práv žalobkyne, ktoré by odôvodňovalo priznanie práva na náhradu aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je samostatný právny prostriedok ochrany fyzickej osoby výnimočného charakteru v tom zmysle, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď - objektívne posudzované - došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, čo žalobkyňa preukázala. Zadosťučinenie v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 OZ priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. To je jediná podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Závažnosť ujmy treba posudzovať aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, ktoré vznikli. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu, a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Všetky náležitosti musia byť súčasne splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Žalobkyňa, ktorá je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia, je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Žalované, ktoré sú nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo odstrániť následky zásahov, alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je vždy tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania, neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv. V súdnom konaní musí takýto zásah osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila, preukázať žalobca tvrdiaci existenciu takéhoto zásahu. V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdila existenciu zásahu žalovaných do jej práva na dôstojnosť, česť, dobré meno ako aj vážnosť žalobkyne. Titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyňa požadovala od žalovaných zaplatenie sumy 1.000,- Eur. Súd v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom opätovne posúdil splnenie podmienok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Má za to, že konanie žalovaných spôsobilo u žalobkyne zníženie je dôstojnosti, bolo zásahom do jej ľudskej dôstojnosti najmä v rodinnom prostredí – hádky s manželom, odsťahovanie syna, teda intímnej sféry súkromného života žalobkyne a teda došlo k podstatnému zníženiu jej dôstojnosti. Vychádzajúc z demonštratívneho výpočtu dôvodov odôvodňujúcich priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ a posúdenia zásahu žalovaných do práv žalobkyne ako zásahu, ktorý podstatne znížil dôstojnosť žalobkyne súd rozhodol, že písomné ospravedlnenie žalovaných nie je postačujúce a žalované svojim konaním spôsobili žalobkyni tak závažnú ujmu, ktorá odôvodňuje aj priznanie náhrady v peniazoch. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy závisí od voľnej úvahy súdu, ktorý musí vychádzať z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Súd sa v tomto prípade stotožnil s návrhom žalobkyne na priznanie náhrady v sume 1.000 Eur, ktorú považuje aj vzhľadom na okolnosti prípadu spočívajúce jednak v samotnom konaní žalovaných, ktorí už upustili od svojho konania, žalovaná 1/ sa aj písomne ospravedlnila a jednak v spôsobenom následku na strane žalobkyne – zásah do intímnej sféry súkromného života za dôvodné a dostatočné. Žalobkyňa nepreukázala vyššiu závažnosť spôsobenej ujmy na svojom zdravotnom stave predloženou prepúšťacou správou. Z predmetnej prepúšťacej správy súd nemal preukázanú príčinnú súvislosť medzi

konaním žalovaných a zdravotnými ťažkosťami žalobkyne. Aj z toho dôvodu súd považuje žiadanú náhradu v sume 1.000 Eur za primeranú a dostatočnú.
39. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vyslovíˇ, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Podľa § 257 CSP, vynimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.
44. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o náhrade trov konania. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu, preto má oproti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd skúmal tiež podmienky pre aplikáciu § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodného osobitného zreteľa. V dôvodovej správe k citovanému ustanoveniu CSP je uvedené, že sa opätovne prejavuje princíp arbitrárneho poriadku, v ktorom súd disponuje aj procesným inštrumentáriom na hodnotenie skutočností a nárokov, ktoré jednoznačným spôsobom neboli preukázané a spravidla objektívne preukázateľné nie
sú. CSP upustilo od príkladného výpočtu okolností, ktoré má a môže v rámci svojho rozhodovania zohľadniť. Aplikácia citovaného ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené dve podmienky: jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti, zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ
neriešenej právnej problematiky, zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. Súd pri svojom rozhodnutí o trovách konania dospel k záveru, že pomery na strane žalovaných neodôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, nakoľko je nesporný výlučný podiel žalovaných na vzniku sporu. Aj v prípade výroku rozhodnutia, ktorým súd žalobe v časti uloženia povinnosti ospravedlniť sa žalobkyni, ktorý už nadobudol právoplatnosť, žalovaná 2/ doteraz svoju povinnosť nesplnila. Jediným dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 257 sú osobné a majetkové pomery žalovaných. Žalovaná 1/ je starobnou dôchodkyňou s príjmom 554,93 Eur mesačne. Má tiež dlh voči spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. vo výške 1.995,17 Eur. Žalovaná 1/ nepreukázala súdu žiadne výdavky, ani to či predmetnú pohľadávku voči spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. spláca a v akej výške. Poukázala tiež na svoj zlý zdravotný stav kedy sa lieči na psychiatrii, trpí ťažkými depresiami, užíva lieky. Príčinnú súvislosť medzi jej zdravotným stavom a vedením sporu však nepreukázala, vychádzajúc aj z jej prepúšťacej správy kedy sa žalovaná 1/ dlhoročne lieči na psychiatrii a jej choroba má zrejme úzku súvislosť aj s požívaním alkoholu. Súd tiež nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa ani u žalovanej 2/, ktorá svojim konaním jednoznačne dala podnet na vznik tohto sporu. Žalovaná 2/ poukázala rovnako na svoje zlé osobné a majetkové pomery a priznanie bezplatnej právnej pomoci v spore. Súd tu však akcentuje, že ani priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc nepredstavuje samo o sebe skutočnosť, pre ktorú súd protistrane neprizná náhradu trov konania a v tejto súvislosti poukazuje aj na právny názor, vyslovený Ústavným súdom SR v uznesení z 8. marca 2017, sp. zn. I. ÚS 118/2017, v zmysle ktorého „iba zo samotnej skutočnosti, že sťažovateľke bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, nie je možné
vyvodiť, že jej osobné a majetkové pomery odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa“. Žalovaná 2/ súdu netvrdila a ani nepreukázala také výnimočné skutočnosti, ktoré by voči nej odôvodňovali nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni. Súd v tomto prípade preto nevzhliadol u žiadnej strán sporu dôvody hodné osobitného zreteľa

odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania a považuje za spravodlivé priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni vychádzajúc zo zásady úspechu v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je mozˇne´ podatˇ odvolanie v lehote do 15 dni´ odo dnˇa jeho doručˇenia na Okresnom su´de Rožňava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 pi´sm. m) CSP).

V odvolani´ sa ma´ popri vsˇeobecny´ch na´lezˇitostiach podania, a si´ce ktore´mu su´du je urcˇene´, kto ho robi´, ktorej veci sa ty´ka, cˇo sa ni´m sleduje, podpis, spisova´ znacˇka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviestˇ, proti ktore´mu rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napa´da, z aky´ch do^vodov sa rozhodnutie povazˇuje za nespra´vne (odvolacie do^vody) a cˇoho sa odvolatelˇ doma´ha (odvolaci´ na ´vrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie mozˇno odo^vodnitˇ len ty´m, zˇe:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej mozˇno odo^vodnitˇ aj ty´m, zˇe pra´voplatne´ uznesenie su´du prvej insˇtancie, ktore´ predcha´dzalo rozhodnutiu vo veci samej, ma´ vadu uvedenu´ v odseku 1, ak ta´to vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinny´ dobrovolˇne nesplni´, cˇo mu uklada´ vykonatelˇne´ su´dne rozhodnutie, opra´vneny´ mo^zˇe podatˇ na´vrh na vy´kon exeku´cie podlˇa osobitne´ho za´kona (za´k. cˇ. 233/1995 Z.z.).